

Un altre dels casos rarissims. Tots els projectes presentats per en Cambó eren atacats durament per en La Cierva, el tristement célebre ministre de 1909 i 1917, company de ministeri d'en Cambó; en canvi mereixien l'aprobació de les esquerres.

Aixís és la política a Espanya. Rara en tots sos aspectes, sempre en plena inversió de termes; xacrosa i fastigosa; arrocegant-se amb el cos ajupit pel pes de tanta ignominia.

Per a acabar aquesta crònica comentarista direm que les esquerres, en vista de que'n el Congrés no és possible portar a la pràctica els seus propòsits, han decidit fer una campanya en el carrer i en la premsa; crear i educar un estat de opinió en el país, a fi de assegurar el cop. Al menys la lliçó de Agost del 1917 que serveixi d'alguna cosa.

*
**

Honren les pàgines de CANIGO d'aquest mes alguns treballs del plorat Maragall.

Hem cercat entre la munió de treballs que del excels poeta tenim, i la veritat és que'ns hem trobat confosos al pretendre fer una selecció per a publicar-la. Tan valiosa és sa tasca; tan plenes de veritable poesia són ses paraules; tan patriòtics tots sos escrits, que'ns hem sentit incapços de seguir en nostre camí de selecció, determinant-nos a publicar, per ara, uns quants que creiem menys coneguts de nostres llegidors.

Llegiu-les i mediteu-les, catalans, les paraules d'En Maragall; elles portaran a vostre esperit una agradable visió de la patria estimada i sentireu reviuire en elles l'esperit de Catalunya.

